

عنوان مقاله:

نقش تجربه ی دینی در توجیه باورهای دینی از نگاه ویلیام آلستون

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 12، شماره 48 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 42

نویسنده:

حسین فقیه

خلاصه مقاله:

ویلیام پی. آلستون (1921-) برای تجربه ی دینی ساختاری مشابه با ساختار تجربه ی حسی قایل است و آن را آگاهی مستقیم به خدا می داند. هدف اصلی او دفاع از این دیدگاه است که آگاهی مستقیم به خدا، می تواند اعتقاد به برخی اوصاف و افعال درک شدنی خداوند را موجه نماید. آلستون در تبیین نظریه ی خود درباره ی تجربه ی دینی بیشتر بر دو چیز تکیه می کند: نخست، تجربه ی حسی و دوم، گزارش های فراوانی که از صاحبان تجربه ی دینی نقل شده است. در این نوشتار تنها به سه ایراد از ایرادهای اصلی و مهم دیدگاه آلستون که به برخی از آنها نیز کمتر پرداخته شده است، می پردازیم: 1) ناسازگاری تجربه های عرفانی در سنت های دینی مختلف و فرهنگ های گوناگون؛ 2) ناهمخوانی نظریه ی آلستون در باب تجربه ی دینی با دیدگاه انحصار گرایی او در مورد مسیحی؛ 3) تکیه آلستون بر کتاب مقدس. هرچند آلستون به بسیاری از نقدها پاسخ داده است، اما پاسخ های او در برخی موارد کافی و قانع کننده به نظر نمی رسند.

کلمات کلیدی:

تجربه ی دینی، ویلیام آلستون، باور دینی، تجربه ی عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529833>

